

Štev. 2.

V Ljubljani, 1. svečna 1915.

Leto XVI.

Iz pesmi Borisova.

Ob novem letu.

Pesem ločitve zvonovi pojo,
leto preteklo od nas se poslavlja;
v upanju mnogo še čuje oko,
dneve srečnejše v duhu pozdravlja.

Pesem otožno zvonovi pojo —
mnogi ne čuje več te melodije:
v materi zemlji počiva telo,
sreča nadzemeljska v dušo mu sije.

Pesem veselo zapoj nam že, zvon,
ki naj zemljanom presrečnim naznanja:
Rešeni ste iz sovražnosti spon,
miru, ljubezni človeštvo se klanja!

Vladkovi načrti.

Vladko naš premišljuje,
kje je tata njegov,
in načrte kuje,
da bi privel ga domov.

Strička prelepo prosi,
naj mu napravi sani,
da se popelje k očetu
v daljne neznane strani.

Ali konjiček leseni
se ne premakne naprej.
Lisec pa davno odšel je
do daljnih državnih mej.